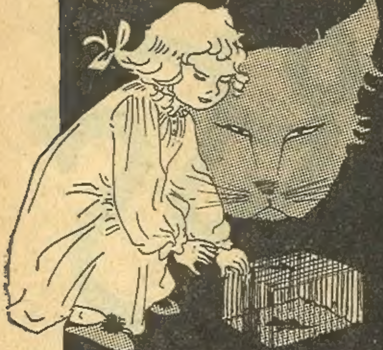
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 13 APRIL 1939

GEVLOERD!

EEN ONGEHOORZAAM MUISJE

„MAAR denk er aan," zei moeder muis tot haar jongste zoontje Piepje met wien zij achter het behang zat, „denk er aan dat je nooit alleen uit ons holletje loopt. Aan de andere kant van de muur is een kamer, waarin mensen wonen. En mensen houden niet van muizen; als ze ons zien doen ze ons kwaad. Ze hebben een groot beest dat ze poes noemen en dat ons opeet als het de kans krijgt; ook staat in de kamer een muizenval om ons te vangen. Het is er vreselijk gevaarlijk. Ga dus nooit zonder mijn toestemming daarheen."

Piepje beloofde het. Maar.... 's nachts, toen zijn moeder sliep, kreeg zijn nieuwsgierigheid de overhand en besloot hij toch eens te gaan kijken. Zijn moeder had wel gezegd dat het gevaarlijk was, maar dat leek hem overdreven. Hij zou heel voorzichtig zijn en goed oppassen voor de mensen en dat grote beest en de muizenval. Bij het minste gerucht zou hij gauw naar zijn holletje vluchten. Dan kon er immers niets gebeuren.

Behoedzaam, om zijn moeder niet te wekken, kroop Piepje het holletje uit en bevond zich even later in de kamer. Het was erg donker; bijna net zo donker als achter het behang. Maar Piepje's ogen waren aan duisternis gewend; hij kon dus alles toch goed onderscheiden. Zachtjes sloop hij een eindje verder de kamer in. Opeens bleef hij staan, stak zijn snuitje in de hoogte en snoof met welbehagen de lucht op. Hij rook iets lekkers. Wat zou het zijn?

Hij ging op de reuk af en stond weldra voor een leuk tralie-kooitje, waarvan het deurtje open was. Nu wist hij meteen wat hij geroken had, want in het kooitje lag een stukje spek. Hij watertandde. Spek! Waar hij zo veel van hield! Hij zou het fijn even opeten.

Piepje liep het traliehokje binnen, hapte naar het spek, en.... Pang! klonk het eensklaps achter hem. Het deurtje sloeg dicht en Piepje was gevangen.

Hij begon zo luid te piepen, dat zijn moeder wakker werd en verschrikt uit haar holletje kwam. Toen ze zag dat Piepje in het kooitje zat, barstte ze in snikken uit.

„Maak het deurtje toch open!" riep Piepje.

„Dat kan ik niet," jammerde zijn moeder. „Daarvoor ben ik niet sterk genoeg. O, Piepje, wat heb je gedaan! Waarom heb je niet naar mij geluisterd? Waarom ben je zo ongehoorzaam geweest? Nu is het te laat. Nu zit je in een muizenval."

Piepje schrok. Een muizenval! Dat leuke kooitje was dus een muizenval, waarvoor zijn moeder hem zo had gewaarschuwd.

„Kan ik er nooit meer uit?" vroeg hij benepen.

„Jawel," antwoordde zijn moeder snikkend. „De mensen kunnen je er uit laten. Maar.... maar...."

Zij kon niet verder spreken; haar keel werd dichtgeknepen toen zij dacht aan het verschrikkelijke, dat gebeuren zou als de mensen Piepje 's morgens zouden vinden.

„Miauw!" klonk het opeens.

Floep! Weg was moeder in haar holletje. Piepje keek in de richting waar het geluid vandaan gekomen was en zag een groot beest met vurige groene ogen. Hij begreep, dat dit de poes moest zijn.

„Miauw!" klonk het weer. nu vlak bij. De poes was naar de muizenval gelopen en probeerde haar poot door de tralies te steken om Piepje te pakken. Maar gelukkig waren de tralies zo dicht bij elkaar, dat haar klauw er niet door kon.

„Miauw!" zei de poes voor de derde keer en ging toen bij de muizenval op de grond liggen, haar vurige ogen op Piepje gericht. Deze sidderde van angst. Zijn hartje bonsde. O, wat speet het hem, dat hij zo ongehoorzaam was geweest.

Eindelijk werd het licht in de kamer en Piepje begreep dat het ochtend was. Nu zouden dadelijk de mensen komen....

„Miauw! zei weer de poes, die nog steeds bij de muizenval lag. „Miauw! Miauw!Miauauauw!"

Daar hoorde Piepje voetstappen. De deur van de kamer ging open en een klein meisje trad binnen. Zij was op blote voetjes en had haar nachtponnetje aan. Piepje vond haar zo lief met haar mooie blauwe ogen en haar gouden krullen, dat hij plotseling zijn angst vergat.

„Wat is er toch, poes?" sprak het meisje. „Je hebt mij wakker gemaakt door je geschreeuw. Waarom miauw je zo?"

Nu zag ze dat er een muisje in de val zat. Zij dacht na, nam de poes op, droeg haar buiten de kamer en sloot de deur, zodat de poes er niet meer in kon. Toen liep het meisje op haar teentjes terug naar de muizenval.

Hij ging op de reuk af en stond weldra voor een leuk tralie-kooitje.

„Wat ben jij een lief diertje," zei ze tot Piepje. „Wat heb jij leuke kraal-oogjes. Zit jij gevangen en wou jij er zo graag uit? Wacht maar, dan zal ik het deurtje open doen."

Zij knielde op de grond en duwde met haar vingertje het deurtje open. Piepje was zo verbaasd, dat hij even roerloos bleef zitten. Maar opeens.... Floep! Weg was hij. Hals over kop naar zijn holletje.

Zijn moeder kon haar ogen niet geloven toen zij hem zag binnenstuiven.

„Piepje!" riep zij uit, buiten zichzelf van vreugde. „Ben je het werkelijk?"

„Ja, moe," antwoordde Piepje. „Kijkt u maar."

Zijn moeder staarde hem haast ongelovig aan.

„Hoe is het mogelijk?" stamelde zij. „Hoe ben je uit die muizenval gekomen, zonder dat de poes je heeft opgegeten?"

Piepje vertelde alles. Zijn moeder luisterde aandachtig en toen hij uitgesproken was, viel zij hem van vreugde om de hals.

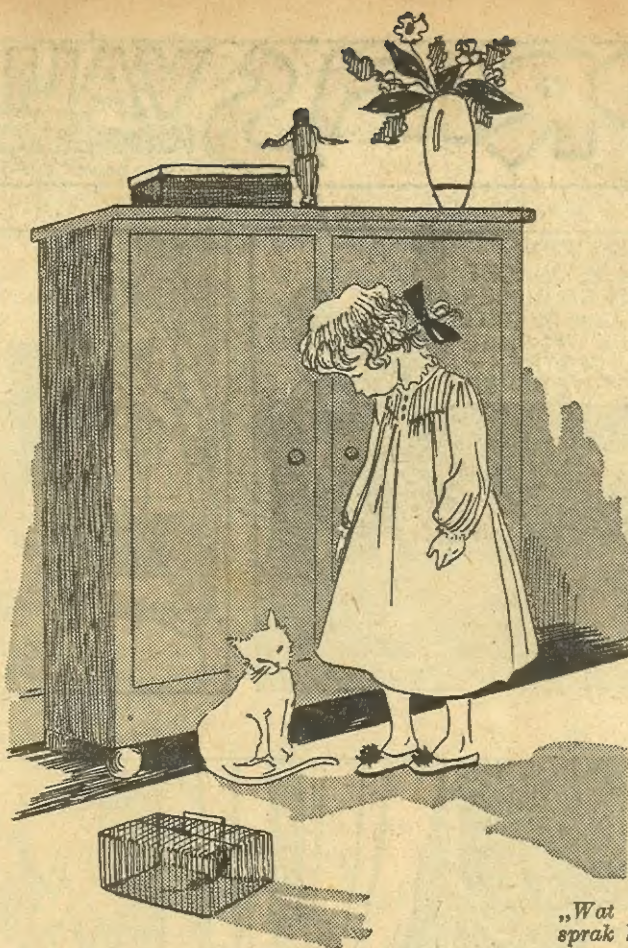
„Wat een geluk dat je er zó goed afgekomen bent!" sprak zij verheugd. „Wie had dat durven hopen. Ik heb zo in angst gezeten en vreesde dat ik je niet meer terug zou zien. Maar nu ben je weer bij mij. Wat een lief meisje! We zullen haar nooit genoeg kunnen danken."

Zij dacht even na en vervolgde:

„Ik zou je moeten straffen voor je ongehoorzaamheid, Piepje, maar je bent genoeg gestraft door de angst die je hebt uitgestaan. Je moet me nu echter beloven dat je nooit meer weg zult lopen. Een volgende keer zou het wel eens ánders kunnen aflopen!"

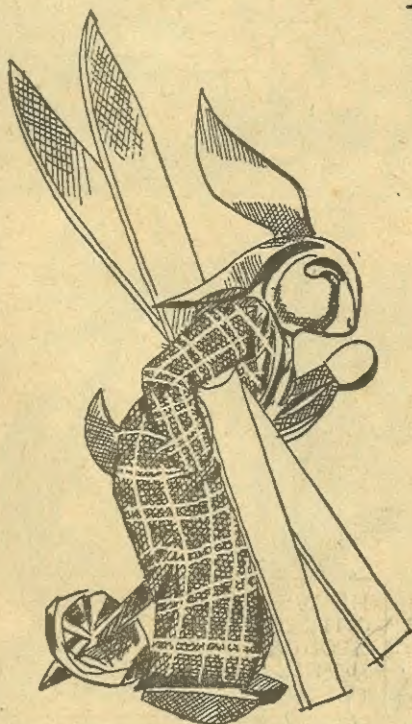
Piepje beloofde het en hij heeft gelukkig woord gehouden.

LIMPER

„Wat is er toch, poes?" sprak het meisje.

Een jongen zag een haasje

„Haasje, haasje, met je ski-tjes,
Zeg, wáár wil je nog naar toe?"
„'k Wil gaan skiën op de bergen,
Daarvan word ik nimmer moe!"

„Wil jij skiën op de bergen,
Och, je bent wel laat op pad!"
„Tja, waarom zou ik me haasten?
Want mijn ski's zijn spiegelglad!

'k Vlieg over de witte vlakten,
't Oog me nauw'lijks volgen kan.
'k Neem de bochten met 'n vaartje,
Beter dan de beste man!"

„Och, och, och!" lacht nu 't jongske
„En wàár wil je skiën gaan?
Weet je heus niet dat de bomen
Al sinds lang te botten staan?"

Hei, wat keek dat haasje treurig!
Ja, gewis: de sneeuw was weg.
Maar dat was ook een dom haasje!
Vinden jullie ook niet, zeg?

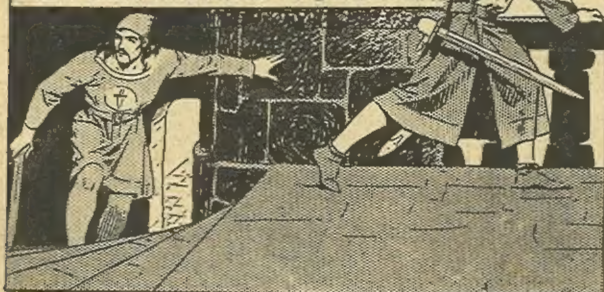
VALLY

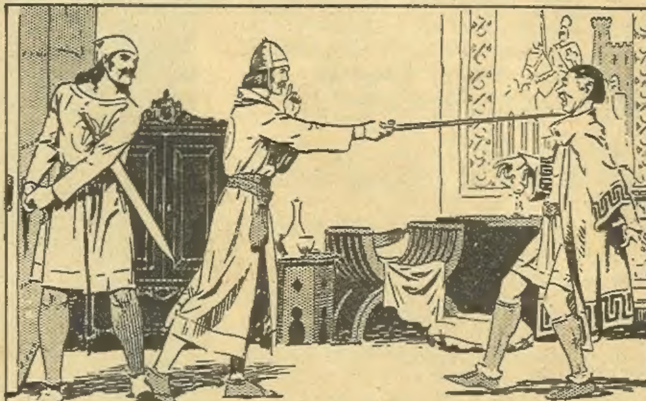
PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT

KONING ARTHUR

RESUMÉ: ER WORDT DRUK FEEST GEVIERD IN DE BURCHT EN PRINS VALIANT EN RIDDER GAWAIN MAKEN VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK OM ONGEMERKT DE SLAAPVERTREKKEN DER RIDDERS TE BEREIKEN.

ZIJ ZOCHTEN HUN TOEVLUCHT IN DE SLAAPKAMER VAN DEN BARON....

....BONDEN ZIJN BEDIENDE STEVIG VAST EN GENOTEN EEN PAAR UUR RUST.

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

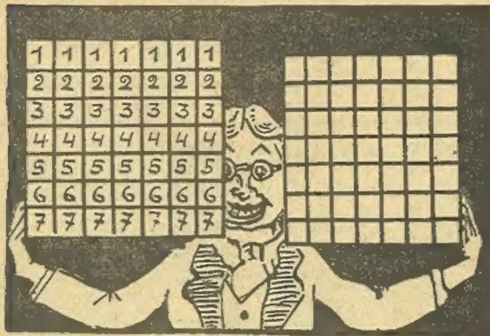

BONT ALLERLEI

CIJFERPUZZLE

In 't blokje links staan de cijfers van 1 tot en met 7. Zoals jullie zien staan alle gelijke cijfers op één rijtje. De kunst nu is om al die cijfers in 't hokje rechts over te brengen, maar zó, dat je horizontaal of verticaal nooit tweemaal hetzelfde cijfer hebt. Als je dus in 't bovenste rijtje links een 1 zet, mag je in de hele rij naar rechts of naar beneden geen cijfer 1 meer hebben. Dat geldt ook voor de andere cijfers. Hoe moeten jullie die cijfers plaatsen? Er zijn natuurlijk verschillende manieren om dit te doen. Maar één is voldoende.

ZOEKPLAATJE

Vier flinke jongens zijn met hun hond op stap door de bossen. Wat? Zien jullie maar twee jongens? Mis, hoor. Kijk maar eens waar de twee anderen gebleven zijn en waar Pluto ergens rondsnuffelt.

SPREEKWOORDENREBUS 30

Dit is eveneens een spreekwoord dat jullie goed kennen en vast al vaker hebben gehoord en gelezen. Kunnen jullie het raden?

GEHEIMSCHRIFTPUZZLE

De cijfers moeten vervangen worden door letters. De cijfers lopen van 1 tot en met 6. Er worden in deze puzzle dus niet méér dan zes verschillende letters gebruikt. Wanneer die letters in de juiste volgorde worden geplaatst, dus van 1 tot en met 6, vormen zij een woord van zes letters, dat een deel van het oog aanduidt. In deze puzzle komen bovendien ook de twee volgende woordjes voor: EI en ENTEN. Als jullie nu kunnen vinden, wáár die twee staan, zijn jullie al een heel eind op scheut. Bovendien geven we nog de volgende omschrijving:

A 1	B 4	C 2	D 3	▒
E 2	5	3	2	F 5
G 5	6	3	▒	6
2	▒	H 2	I 4	▒
J 3	2	1	2	5

Horizontaal:

A. Groeit meest aan de kant van 't water.
E. Overplanten van een tak op een andere.
G. Niet droog.
H. Voedingsmiddel.
J. Bestrijken met 'n zwarte dikke vloeistof.

Verticaal:

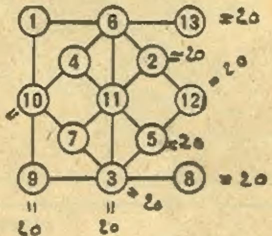
A. Soort appel.
B. Meisjesnaam.
C. Product van een ontsteking.
D. Voorzetsel.
F. Hij komt .. zes uur.
I. wordt soms gebruikt in plaats van: hij.

Oplossingen vorig nummer

PAASHAASPUZZLE

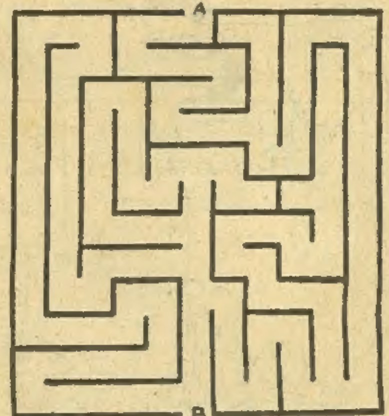
```
              P
   REE     EI
   VANDAAN
 KRAT
 MET
   E
   SIK
```

HOE KOM IK AAN 20?

ZESNAMENPUZZLE

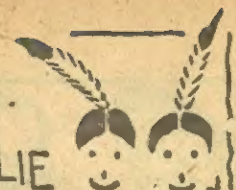
LOTTOSPEL: Otto.
GESCHENK: Henk.
MEIDOORN: Ido.
BENOEMEN: Ben.
DOLFIJN: Dolf.
VERSCHANSING: Hans.

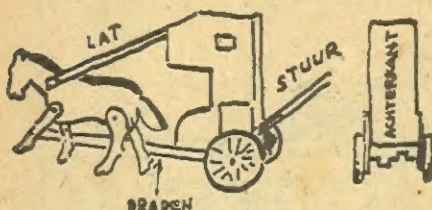
DOOLHOFPUZZELTJE

Hoe vinden jullie de weg van A naar B? Het spreekt vanzelf, dat men over geen streepjes mag lopen, maar alleen de open wegen mag volgen.

ONS KNUTSELCLUBJE · WIG EN WAM HELPEN JULLIE

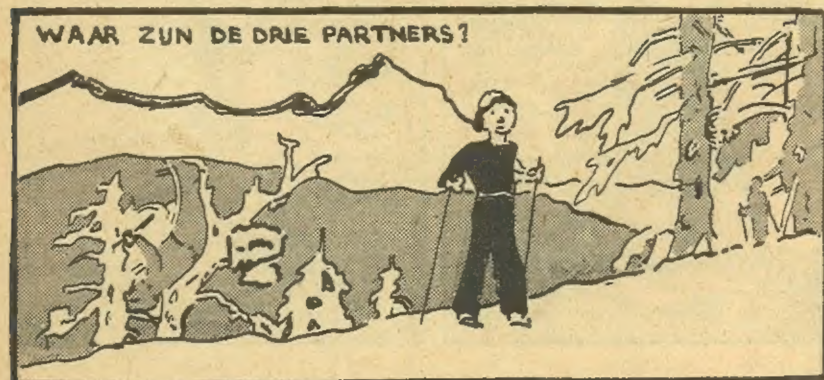

EEN WANDELEND PAARDJE

Je ziet wel kans om aan een leeg sigarenkistje te komen? Dan heb je alvast een stuk van dit aardig stukje speelgoed. Van zo'n kistje maak je 't wagentje, b. v. 25 cm. hoog en je zaagt het in de vorm zoals hier wordt afgebeeld. Aan weerszijden spijker je 'n plankje van 6 bij 10 cm. en onderaan boor je er gaatjes in voor de as.

Voor 't paardje gebruik je 'n stuk hout van 1 ½ bij 10 en 15 cm. waaruit je hoofd, nek en lichaam snijdt. Voor en achter boor je er gaatjes door voor de poten, die je ongeveer 7 ½ cm. lang maakt en met pinnetjes bevestigt. Hierbij moet je voldoende bewegingsruimte overlaten. De wielen maak je ook van hout, 1 ½ cm. dik en met een diameter van 7 ½ cm. Voor de as neem je 'n stukje metaaldraad, dat je buigt zoals hier is aangegeven. De as stevig vastmaken in de wieltjes. Het paard wordt aan de bovenkant vastgemaakt aan 't karretje en aan de achterkant zit nog een latje om 't karretje te besturen. Aan de poten van het paard maak je ijzerdraadjes vast, die in verbinding staan met de verbogen delen van de as. Aldus kan het paardje er lustig op losstappen.

EEN VEERTJE ALS LENS

Wie de beenderen wil zien liggen in zijn vingers, moet z'n hand maar voor een sterke lichtbron houden en er naar kijken door een lens, gemaakt van een stukje veer. Je knipt van een mooie veer de top af, zodat er geen ribstuk meer aanzit. Nu snijd je 'n stukje karton van 5 cm. breed en 12 cm. lang; je vouwt

het in 't midden als een mapje. Bovenaan maak je er 'n gaatje in met een middellijn van vijf à zes millimeter. Dat stukje veer plak je nu over 't gaatje heen, maar zorg er voor dat het mooi glad is en er geen stukje rib in de weg zit. Daarna plak je de randen van 't mapje aan elkaar vast. Houd de hand of wat je wilt bekijken een 35 cm. van de lens af en houd de lens vlak tegen 't oog. Als je op die manier naar je vingers kijkt, zul je de beenderen scherp omlijnd zien door sterke, verschillend gekleurde lichtlijnen. Matte gloeilampen doen het beter dan andere.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

LEENT EEN FIETS!

55

